

Fonaments de les Arts

Críteris específics d'avaluació

Críteris d'avaluació	A	Valor	B	Valor	C	Valor
1. Relacionar les quatre manifestacions artístiques per extreure'n un tema comú i presentar-lo i argumentar-lo amb claredat <i>[Cal observar: la temàtica de l'exposició; el títol de l'exposició; el text introductori; la determinació dels apartats, i el text d'un dels apartats.]</i>	Proposa una temàtica d'exposició que té sentit i relaciona i engloba les quatre obres. La titula de forma apropiada.	2	Proposa una temàtica de l'exposició que té sentit, tot i que una de les obres no acaba d'englobar-s'hi. La titula de forma apropiada.	1,5	Proposa una temàtica d'exposició que, tot i englobar les obres, és poc clara i poc important per ser tractada o n'engloba només dues.	0,7
	Redacta un text argumentatiu amb correcció lingüística i narrativa, que centra i argumenta la temàtica, serveix de presentació i ajuda a comprendre el contingut de l'exposició.	1,5	Redacta un text argumentatiu amb correcció lingüística i narrativa, que aclareix la temàtica, tot i que no l'acaba de centrar, ni d'aclarir del tot el contingut de l'exposició.	1	Redacta un text argumentatiu amb mancances en la correcció lingüística i narrativa, que divaga a l'hora d'aclarir i centrar la temàtica triada.	0,5
	Desgrana la proposta amb apartats clarificadors i coherents amb l'exposició i amb les obres, i amb títols encertats.	1	Desgrana la proposta amb apartats clarificadors. Un no acaba de tenir sentit amb el tema o els títols no encaixen.	0,7	Desgrana la proposta amb apartats. La meitat no tenen sentit ni els títols són clarificadors.	0,3
	Dona sentit a un dels apartats, argumentant-ne el contingut.	1	L'apartat té sentit però no s'argumenta de forma convincent.	0,7	Es dona sentit molt bàsic a l'apartat sense aprofundir-hi.	0,3

Críteris d'avaluació	A	Valor	B	Valor	C	Valor
2. Analitzar i interpretar les manifestacions artístiques de l'exposició i situar-les en el seu context <i>[Cal observar: la ubicació de les obres en cada apartat; el text sobre una obra, i la proposta d'una obra per incorporar.]</i>	Analitza i extreu informació de l'obra, anomenant-ne característiques, establint significats i contextualitzant-la respecte al tema de l'exposició i l'apartat.	2	Analitza i extreu informació de l'obra, anomenant-ne característiques, establint significats però no l'acaba de contextualitzar o de relacionar amb el tema.	1,5	Describeix l'obra amb correcció, però no la relaciona amb significats ni la contextualitza.	0,7
	Relaciona les obres amb cada apartat de forma coherent i proposa una nova obra de la qual argumenta el sentit que té en un o altre apartat.	1	Relaciona les obres amb cada apartat, tot i que en un cas no té sentit i proposa una nova obra de la qual argumenta el sentit que té en un o altre apartat.	0,7	Relaciona poc coherentment les obres amb cada apartat. Proposa una nova obra i n'argumenta el sentit.	0,5
3. Presentar la proposta amb adequació gràfica i capacitat comunicativa <i>[Cal observar: grafisme i composició.]</i>	Empra elements gràfics que ajuden a concretar la idea i demostra resolució compositiva que donen sentit a la idea i a l'estructura de l'exposició.	1,5	Empra elements gràfics i compositius que ajuden a concretar la idea, tot i que costa d'entendre l'estructura de l'exposició.	1	Empra elements gràfics i compositius que no ajuden del tot a concretar la idea i a entendre l'estructura de l'exposició.	0,5

criteris específics d'avaluació complementaris. Exemple de resolució

Temàtica de l'exposició

Es pot acceptar qualsevol temàtica que es vegi que lliga amb les quatre manifestacions artístiques i que estigui ben argumentada. Es podria donar el cas que es triï una temàtica que només lligui amb tres de les obres, en aquest cas no es valorarà la resolució en el grau màxim però es tindrà en compte com s'ha realitzat tota la resta i com s'ha argumentat el tema a l'hora de fer el text introductori de l'exposició.

La temàtica més clara que es pot deduir és la influència de l'art de l'antiga Grècia o també, generalitzant-ho, la influència de l'art clàssic en l'art d'altres períodes, i concretant més en l'art de la modernitat i la contemporaneïtat, període al qual pertanyen les manifestacions artístiques i el contingut curricular avaluable en aquesta prova.

Títol de l'exposició

El títol hauria de resumir la idea bàsica de l'exposició i determinar l'element que uneix les quatre manifestacions artístiques. Pot ser un títol més descriptiu o un títol al·lusiu que sigui més "literari". Per exemple:

Ressons de l'art clàssic

La influència de l'art de l'antiga Grècia

Clàssics, sempre clàssics

Text d'introducció a l'exposició

En el text introductori és on l'alumnat ha de centrar el tema i és on s'argumenta i s'explicita el contingut de l'exposició. És on es veu com l'alumnat és capaç de justificar la seva proposta per relacionar les obres, amb quin vocabulari ho fa i si té capacitat comunicativa per sintetitzar la idea. Ha de tenir entorn de 100-120 paraules. Un possible text podria ser:

Ressons de l'art clàssic vol mostrar la influència que ha tingut l'art de l'antiga Grècia en l'art modern i contemporani. L'art grec ha generat admiració en molts moments de la història i ha servit de referent tant per crear arquitectures, pintures, escultures o escenografies, com per influenciar el món de la indumentària, de la dansa o del teatre. En aquesta exposició veurem com no només l'art s'ha dedicat a il·lustrar i a dramatitzar al llarg dels segles els mites grecs, sinó que ha ajudat a modelar el cos, el nostre entorn, ha influenciat estils arquitectònics i escultòrics i ha ofert imatges al poder per mostrar la seva força.

Possibles apartats

Es valorarà que els apartats ajudin a desenvolupar i explicar el tema triat i que a més puguin contenir les quatre obres. De fet els apartats es poden deduir de les obres. També es pot triar algun apartat que no sigui de cap obra però que es cregui important. Com es diu a l'enunciat, el títol de l'apartat ha de ser descriptiu. Per exemple, alguns possibles apartats poden ser:

- La influència de l'art grec en el teatre i la dansa moderna [Isadora Duncan]
- L'estètica clàssica com a símbol de poder [Edifici de la Haus der Kunst]
- El Neoclassicisme i el poder [Edifici de la Haus der Kunst]
- El disseny d'interiors i la indumentària a la grega [Dissenys de Madeleine Vionnet]
- Els mites grecs com a motius de l'art [Isadora Duncan]
- L'arquitectura neoclàssica [Edifici de la Haus der Kunst]
- Reinterpretacions de l'escultura grega [Fotografia de Rineke Dijkstra]
- La música clàssica: ordre i equilibri [Obra proposada]

Text d'un apartat

El text sobre l'apartat ha de contextualitzar el que hi trobarem i explicar quin sentit té. L'alumnat pot triar qualsevol apartat, així es permet que esculli el que conegui millor per poder-lo argumentar bé. Ha de tenir entorn de 100 paraules. Un exemple podria ser:

Apartat: L'estètica clàssica com a símbol de poder.

La grandiositat de l'arquitectura dels temples grecs, el culte al cos fixat en les escultures i les construccions commemoratives de l'antiga Roma han estat font d'inspiració perquè els emperadors, dictadors i mandataris dels segles XIX i XX poguessin mostrar el seu poder. Així, s'han construït grans edificis neoclàssics de marbre blanc amb pòrtics arquivats plens de columnes, arcs de triomf o monuments escultòrics de cossos perfectes per assenyalar la força i el poder de mandataris i nacions.

Text sobre una de les obres

No es tracta d'oferir una informació precisa i concreta de l'obra en si, sinó que l'alumnat sigui capaç d'analitzar i descriure les seves característiques i contextualitzar-la, sempre fent referència al tema de l'exposició o de l'apartat. Ha de tenir unes 100 paraules. Es donen dos exemples, un en què no se sap informació concreta de l'obra i, per tant, es generalitza a partir de la seva descripció i l'altre en què es coneix informació de l'obra o de l'autor.

En els dissenys de Madeleine Vionnet podem veure-hi la influència de la indumentària grega i de l'estètica arquitectònica de les columnes estriades. La tela es cenyeix només subtilment al cos i es deixa caure formant plecs perfectes que aporten elegància i sobrietat al cos. Ja des d'inicis del segle XX la indumentària femenina abandona la cotilla per dissenyar vestits més frescos o còmodes, molts d'ells inspirats en les túniques i els drapejats de línies precises visibles en les escultures i pintures de l'antiga Grècia.

Madeleine Vionnet és una de les grans dissenyadores d'indumentària d'inicis de segle XX que revolucionà el món de la moda. És coneguda per introduir el tall al biaix que li permetia confeccionar vestits amb plecs fets amb peces de roba grans amb les quals experimentava per obtenir diferents drapejats. Els seus dissenys s'inspiren clarament en la indumentària de l'antiga Grècia i en la llibertat de les robes que embolcallen el cos. El seu treball contribueix a l'abandó dels vestits encotillats del segle XIX que deformaven el cos.

Altres manifestacions artístiques proposades

Les obres que es puguin proposar poden ser obres concretes o conjunts d'obres sense especificar. S'han d'ubicar en un apartat i escriure breument per què són apropiades. Algunes propostes podrien ser:

- Edificis de l'arquitectura neoclàssica.
- L'església de la Madeleine, a París.
- Pintures, òperes o escultures del segle XIX o XX basades en mites clàssics.
- Obres musicals del classicisme.
- Alguna obra contemporània que reinterpreti elements de l'art clàssic.

Esquema

A part dels textos, es valorarà la presentació de la idea, l'ordre que s'ha donat a l'exposició, la situació de les obres i la capacitat de comunicació gràfica. L'esquema pot seguir l'exemple donat però no cal que sigui igual. La finalitat és que s'entengui bé la proposta, que estigui ben presentada a nivell formal i que l'estètica sigui coherent amb el que es proposa.

